

Festa dels Tonis del Voltreganès

Les Masies de Voltregà

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Les Masies de Voltregà, Sant Hipòlit de Voltregà, Santa Cecília de Voltregà.

Coordenades:

Latitud: 42.01255
Longitud: 2.25015
UTM Est (X): 437911
UTM Nord (Y): 4651442

Classificació

Número de fitxa: 08117 - 81
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Manifestació festiva
Estil / època: Contemporani
Segle: XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Obert
Ús actual: Científic
Titularitat: Pública
Autoria de la fitxa: Natalia Salazar -ArqueoCat SL
Data de registre de la fitxa: dl., 22/05/2006 - 02:00

Descripció

Festa de llarga tradició que té com a patró a Sant Antoni Abat. Aquesta festivitat s'havia estat celebrant durant molt de temps a la zona del voltreganès. Després d'un temps en que es va abandonar aquesta tradició, fa set anys s'ha reprès el costum de fer beneir el bestiar. Tot i que el dia de la festivitat de Sant Antoni Abat

tradicionalment és el 15 de gener, aquest any 2006 s'ha celebrat el 26 de febrer. La festivitat se celebra conjuntament pels municipis que engloben el Voltreganès. Així, doncs, una caravana de carruatges es donen cita a la població de Sant Hipòlit i Les Masies amb el concurs de Santa Cecília de Voltregà. Se celebra un esmorzar, una missa major, la benedicció del bestiar i dels carruatges i un dinar de germanor. Hi participen, sobretot, aficionats als cavalls, a l'esport i també treballadors de la terra i ramaders de la zona.

Història

Segons el "Costumari Català", Sant Antoni Abat és conegut amb les designacions populars de "Sant Antoni del porquet" i "Sant Antoni dels ases". Segons una vella tradició, ratificada per diversos hagiògrafs i biògrafs, el sant va realitzar dos miracles mitjançant els quals va curar un porquet i un ase. El més conegut és l'episodi que explica com, una vegada arribat el sant a Barcelona, se li va presentar una truja que portava un garrinet a la boca que no podia caminar perquè era camatort. La mare va deixar el porquet als peus del sant, qui el va beneir guarint-lo. La truja, agraïda al sant, no va deixar-lo mai més seguint a Sant Antoni pertot arreu. Com que el sant va morir abans que la bèstia, la llegenda diu que la truja el va enterrar. Des de llavors a la iconografia que caracteritza al sant sempre hi figura al seu costat un porquet. Sant Antoni és tingut, per tant, com a patró dels animals, especialment dels domèstics. Les gents que tenien bestiar celebraven llur festa portant els animals a beneir i celebrant un àpat extraordinari. Era un costum arrelat de no fer treballar el bestiar, donar-los un pinso extraordinari i fer-los objecte d'un tractament respectuós. Al segle XV celebraven la festivitat de Sant Antoni els gremis de llogaters de mules i bastaixos de ribera.

Bibliografia

AMADES, Joan (1950): Costumari Català. El curs de l'any, Vol. I., Salvat Editores, Barcelona, pp. 467-476.